

Cum pregătim centenarul dr. Vasile Lucaciu?

Anul viitor, în luna ianuarie de împlinesc 170 de ani de la nașterea celui ce avea să devină cel mai important personaj istoric din județul Satu Mare.

Tot anul viitor, în noiembrie, se împlinesc o sută de ani de la moartea aceluiași celebru sătmărean, dr. Vasile Lucaciu. Așadar, anul 2022 perioada cuprinsă între 21 ianuarie, data nașterii, și 28 noiembrie, data morții, pentru sătmăreni, și pentru maramureșeni, mai mult decât pentru restul țării, ar trebui să se desfășoare sub semnul marelui dr. Vasile Lucaciu.

Este omul care a făcut din acest colț de țară un loc al renașterii naționale. Părintele Lucaciu este și azi columna sub care se unesc toți români, indiferent de stare socială și religie. Dr. Vasile Lucaciu este marele unificator al idealurilor românilor. A avut o singură țintă: unirea cu România. Ținta a fost atinsă. O adevărată grație divină a fost coincidența morții sale, înmormântarea lui în ziua de 1 Decembrie 1922. Este singurul sătmărean în onoarea căruia s-a decretat doliu național.

Prin urmare centenarul morții sale va fi marcat la nivel național. Cum se pregătește Satu Mare pentru Centenar? Cu toate că toate funcțiile reprezentative din județ, președinte al Consiliului Județean, primarul municipiului în care a murit, prefectul județului, aparțin reprezentanților minorității maghiare, Satu Mare are datoria sacră de a dedica anul 2022 memoriei marelui dispărut.

Anul trecut anunțam din timp să ne pregătim pentru centenarul altei mari personalități, Nae Antonescu, născut în anul 1921, luna decembrie.

Fiind critic și istoric literar, este de datoria scriitorilor sătmăreni, a profesorilor de științe umaniste, a oamenilor de cultură să se preocupe de marcarea acestui eveniment. Vor avea loc diverse evenimente, astfel încât să păstrăm vie memoria celui care a făcut cinste literaturii sătmărene.

Discuții aprinse în consiliul local pe tema pavării străzii Ștefan cel Mare (Kazinczy) cu ceramită galbenă

PAGINA 3

În ședința consiliului local din 8 iunie 1903 s-a hotărât pavarea străzii Ștefan cel Mare (Kazinczy) cu ceramită galbenă. Tot atunci s-a votat ca și strada Vasile Lucaciu (Arpad) să fie pavată la fel. Dacă majoritatea consilierilor au fost de acord cu pavarea străzii Arpad, în privința străzii Kazinczy s-au iscat discuții aprinse.

17.000 de cutremure au lovit Islanda în ultima săptămână

Chiar și pentru o insulă vulcanică obișnuită cu cutremurele, Islanda a traversat o săptămână neobișnuită. Potrivit Biroului Meteorologic Islandez, în cursul săptămânii trecute au avut loc aproximativ 17.000 de cutremure în regiunea sud-vestică Reykjanes. Cel mai mare cutremur, cu o magnitudine de 5,6 pe scara Richter, a fost cel mai puternic dintr-o mulțime de seisme care continuă să zdruncine

capitala Reykjavik și orașele din jur, unde trăiesc două treimi din islandezi. Cutremurele au cauzat puține daune până acum, deși administrația rutieră și costieră din Islanda a raportat mici fisuri pe drumurile din zonă și căderi de stânci pe versanți abrupti. Un profesor de vulcanologie de la Universitatea din Islanda spune că este foarte probabil să aibă loc o intruziune de magnă în scoarța Pământului acolo.

Împăratul Constantin a decis, acum 1700 de ani, ca duminica să fie zi de odihnă

În 7 martie 321 a.d., Împăratul Constantin dă un decret pe placul atât al creștinilor, cât și al păgânilor, care a schimbat radical modul în care omenirea a folosit cele șapte zile ale săptămânii. Alegerea duminicii ca zi de odihnă a fost o mișcare politică excelentă. În mod normal, duminica era o zi lucrătoare, dar mulți creștini din întreg imperiul o tratau deja ca pe o zi de închinare religioasă, cu excepția celor din Roma și Alexandria, care aveau tendința de a prefera ca zi religioasă sâmbăta, Sabatul

evreiesc. Unii istorici presupun că a fost determinant în decizia lui Constantin faptul că aceasta era ziua specială a lui Sol Invictus, Zeul Soarelui, care a devenit un cult oficial din 274 d.Hr. și a avut un ecou deosebit printre clasele superioare senatoriale. Nu toți creștinii s-au conformat la edictul lui Constantin și chiar și câteva secole mai târziu, unele grupuri de creștini încă preferau sâmbăta ca zi de sărbătoare religioasă.

Ca toți politicienii de succes, împăratul roman Constantin a fost un maestru al ambiguității.

Ceramita este mai scumpă și mai zgomotoasă, asfaltul este mai bun, mai ieftin și fără zgomot. Pe strada Ștefan cel Mare (Kazinczy) sunt trei mari instituții de învățământ unde zgomotul mare ar perturba procesul de învățământ. Cel mai bun ar fi un pavaj de lemn, însă e prea scump și astfel nerealizabil.

ISTORIE

Discuții aprinse în consiliul local pentru pavarea străzii Ștefan cel Mare (Kazinczy) cu ceramită galbenă

Discuțiile au avut loc în ședința consiliului local Satu Mare din 8 iunie 1903

Când vrem să aflăm câte ceva din trecutul orașului nostru răsfoim presa vremii. Un articol interesant am găsit în Sztalmári Hírlap, din 9 iunie 1903. Este vorba de ședința consiliului local Satu Mare în care s-a hotărât pavarea străzii Ștefan cel Mare (Kazinczy) cu ceramită galbenă. A fost cel mai dezbătut punct de pe ordinea de zi.

Ședința consiliului

Satu Mare, 8 iunie
(De la corespondentul nostru)

Aniversarea însoțită a încoronării a împropătat sângele consilierilor noștri care s-au dus în rânduri dense la sala de ședințe, ca să-și exercite drepturile constituționale, ale libertății cuvântului și ale votului.

Reporterul flămând de senzații a trecut în revistă unele puncte de pe ordinea de zi și le-a spus celor din jur cu erudiția lui clarvăzătoare, că singurul subiect propus în consiliu care va stârni dezbateri înflăcărâte și interesante va fi cel referitor la pavarea străzii Kazinczy (Ștefan cel Mare).

Această presimțire s-a și adevărat.

Raportul primarului s-a luat la cunoștință în liniște, iar această tabără s-a mișcat doar atunci, când a venit momentul exercitării drepturilor active, adică la vot.

Cu toate că ciolanul în cauză nu a fost unul mare. Era vorba doar de ocuparea unui post de scrib. Au fost șase candidați. Totuși, firele unor rețele diferite de relații au motivat pe binevoitorii candidaților să ajute, pe cât se poate, ca favoritul lor să câștige. Rezultatul luptei nu a fost totuși surprinzător, pentru că și acum, ca de obicei, a câștigat comisia de propunere, deci și candidatul propus de ei pe primul loc. Horváth Sándor a câștigat cu 9 voturi în plus față de Szentiványi Sándor și a fost ales scrib de clasa I.

După terminarea votului, o parte din membri a plecat. Mare parte însă a rămas și la proiectul privind pavarea străzilor Kazinczy (Ștefan cel Mare) și Árpád (Lucaciu). S-a iscat o dezbateră agitată care a mărit autoritatea acestui parlament domestic al nostru. Fiecare dintre cei care a luat cuvântul și-a susținut prin argumente substanțiale poziția, iar când a sosit momentul deciziei, comitele a fost nevoit să ordone după votul „pentru” exprimat prin ridicarea în picioare și exprimarea votului „contra” în același fel. Până la urmă a fost acceptată propunerea consiliului și în acest fel strada Kazinczy și strada Árpád până la strada Rákóczy (M. Viteazul) vor primi pavaj de ceramită.

Corespondentul nostru relatează în felul următor despre ședință:
(Deschiderea ședinței)

Comitele, contele Homonnay Béla, salutând membri prezenți, a deschis ședința.

Înainte de a trece la ordinea de zi s-a dat citire unui proiect rămas nedezbătut la ședința precedentă din cauza numărului insuficient de membri. Conform acestui proiect,

Inginerul șef Erdélyi István a pledat pentru pavajul de ceramită. Str. Ștefan cel Mare (Kazinczy) fiind o arteră importantă de circulație, căruțele grele cu marfă ar distruge asfaltul

orașul a vrut să cumpere un teren de la Vida János din Sătmărel. Înțelegerea s-a făcut, însă contractul nu s-a mai întocmit pentru că amândouă părțile au renunțat la această tranzacție. Ședința a luat act de raport.

Apoi s-a trecut la punctele de pe ordinea de zi.

A fost desemnată comisia de validare cu următorii membri: Antal Kristóf, Szentiványi Károly, Komka Alajos, Schwarz Albert, Bölönyi László și Virág András. Validarea va avea loc în data de 12, orele 3 după masa în sala mică a primăriei.

Raportul primarului

Raportul primarului a relatat despre două chestiuni importante. Una de interes economic, cealaltă de interes cultural. Luna trecută au avut loc adunările generale ordinare ale căilor ferate Jibou-Baia Mare, Satu Mare-Fehérgyarmat și ale celor locale Satu Mare-Ardud, din care toate au avut niște profituri remarcabile și anume: Jibou-Baia Mare: 43.776 coroane, Satu Mare-Fehérgyarmat: 46.730 coroane, iar Satu Mare-Ardud: 27.469 coroane.

Aceste cifre demonstrează viabilitatea căilor ferate și activitatea lor în folosul comunității. În acest context, primarul a vorbit și despre calea ferată Satu Mare-Mátészalka, a cărei realizare promise la fel niște rezultate frumoase.

Primarul a raportat că școlile de pe străzile Kinizsy (Ioan Slavici), Vesselényi (Wolfenbüttel) și Három-utcaköz (Brâncoveanu) se vor recepționa și se vor preda în septembrie. Cea de pe str. Rákóczy (M. Viteazul) care este cea mai frumoasă dintre toate, se construiește la fel în ritm alert, și este probabil că în septembrie va fi gata și aceasta. Altfel stau lucrurile cu școala populară din Viile Satu Mare, ale cărei lucrări de construcție merg înainte într-

un ritm lent. Raportul s-a luat la cunoștință.

Carne de porc cu trichină

Orașul a adoptat mai de mult o hotărâre privind exproprierea porcilor cu trichină, o măsură despre a cărei importanță de sănătate publică am relatat și noi. Ministrul de interne însă nu a aprobat hotărârea în cauză cu motivul: controlul cărnii de porc va fi reglementat printr-o ordonanță națională în care se vor stabili modalitățile după care și porcii cu trichină să fie considerați adecvați pentru consum. Consiliul a luat act vrând-nevrând de această decizie obscură al ministrului.

Alegeri

S-a ocupat un post de tutore public și unul de scrib. Înainte de alegere, s-a format o comisie de candidatură și una de numărare a voturilor. Membri comisiei de candidatură au fost: Vereczy Antal, Tanody Márton, Fejes István, Uray Gáspár, Antal Dániel și Korányi János. Președinte al comisiei de numărare a voturilor: Antal Kristóf cu următorii membri: Mátrai Lajos, Schreiber Ferencz, secretar: Ferencz Ágoston (Augustin Ferențiu).

Pentru postul de tutore public a fost un singur candidat, dr. Lénárd István, care a fost ales în unanimitate.

Pentru postul de scrib s-au înscris șase candidați, care au fost propuși în următoarea ordine: Horváth Sándor, Berky István, Bodnár Lajos, Döry László, Szent-Iványi Sándor și Varga Antal.

Cele 73 de voturi exprimate s-au împărțit astfel: Horváth Sándor 30, Szentiványi Sándor 21, Döry László 14, Berky István 5, Bodnár Lajos 3. În urma votului Horváth István a fost ales scrib de clasa I.

Chestiuni de pensii

Solicitarea plutonierului de poliție Bartha Károly a fost rezolvată echitabil de consiliu, recunoscând dreptul acestuia la pensie din 1888. S-a acceptat și propunerea vizând dreptul la pensie a drumarilor. Poliștului Laboncz András i s-a acordat o pensie anuală de 203 de coroane având în vedere că a devenit inapt de muncă din cauza unei boli incurabile.

Recensământul celor obligați să frecventeze școala

Recensământul copiilor de vârstă grădiniței și de școală s-a efectuat din ordinul orașului de către cadrele didactice. Raportul în acest sens a fost luat la cunoștință de ministru cu mențiunea ca costurile acestui recensământ să nu depășească 200 de coroane. Însă pentru că orașul a făcut și o statistică despre rezultatele acestui recensământ, lucru ce a costat 80 de coroane, s-a solicitat aprobarea sumei de 280 de coroane. Adunarea a fost de acord.

Ceramită sau asfalt?

Pavarea străzilor a provocat discuții mai mari. De fapt, părerile au fost diferite doar în cazul străzii Kazinczy (St. Cel Mare), pentru că toată lumea a fost de acord ca str. Árpád (Lucaciu) să fie pavată cu ceramită.

Teörsök Károly a solicitat scoaterea chestiunii de pe ordinea de zi. Pentru că sunt alte urgențe. De exemplu capătul străzii Honvéd (Aurel Vlaicu) unde toate străzile sunt proaste. Este vorba de o concentrație mare de terenuri aici. Această parte trebuie pietruită.

Farkas Antal face diferență între cele două străzi. Str. Árpád se poate

acoperi și cu ceramită, însă pe str. Kazinczy doar asfaltul ar fi adecvat. Ceramita este mai scumpă și mai zgomotoasă, asfaltul este mai bun, mai ieftin și fără zgomot. Pe str. Kazinczy sunt trei mari instituții de învățământ unde zgomotul mare ar perturba procesul de învățământ. Cel mai bun ar fi un pavaj de lemn, însă e prea scump și astfel nerealizabil.

Csomay Imre susține idea lui Teörsök Károly, care dacă nu s-ar accepta, propune un pavaj de piatră naturală care este ieftină și solidă. Ceramita este scumpă, zgomotoasă și fragilă.

Vereczy Antal susține propunerea lui Farkas Antal. Cu piatră adunată de pe str. Kazinczy s-ar putea pava str. Honvéd.

Inginerul șef Erdélyi István pledează pentru pavajul de ceramită. Str. Kazinczy este o arteră importantă de circulație. Căruțele grele cu marfă ar distruge asfaltul. Acolo este nevoie de un pavaj solid și rezistent.

După părerea lui Vajay Károly, asfaltul nu va rezista la circulația mare. Primarul Pap Géza recunoaște că în strada instituțiilor de învățământ este nevoie de un pavaj care produce cât mai puțin zgomot. Însă atrage atenția asupra pavajului de asfalt din str. Attila (Traian) care necesită niște reparații permanente și tot e plin de gropi. Recomandă să rămână ceramita. Însă dacă majoritatea dorește totuși asfalt, atunci el recomandă un asfalt comprimat.

Antal Kristóf acceptă propunerea comisiei de specialitate.

Barta Kálmán este de acord cu intenția orașului de a pava, însă nu vede niciun suport financiar pentru asta. Recomandă ca mai întâi să fie clară imaginea cu diferitele uiumuri.

Vajay Károly încearcă să demonstreze că veniturile din uiumuri sunt constante.

Teörsök Károly acceptă propunerea lui Vereczy Antal.

Primarul Pap Géza consideră ca fiind imposibilă această pavare în sarcina pavărilor interioare. Însă dacă majoritatea publicului dorește acest lucru, el va înainta chestiunea pregătită spre dezbateră.

Teörsök Károly: Peste cât timp?
O voce: Peste zece ani. (Animație zgomotoasă)

După acestea, președintele de ședință, comitele, a supus la vot propunerile înaintate, pe care consiliul le-a respins, astfel și str. Kazinczy va primi un pavaj de ceramită.

Diverse

Consiliul a trecut cu o viteză amețitoare și peste celelalte puncte de pe ordinea de zi și a tranșat și celelalte chestiuni mai mărunte cu nerăbdare.

S-a adoptat propunerea vizând luciuțele pădurarilor dintre Noroieni și Mocirla Mare.

Se va construi partea din oraș a drumului către Odoreu cu o cheltuială de 3600 coroane.

Consiliul a aprobat pentru funcționarii Fodor György, Markó Kálmán, Békéssy Géza, Pethő György, Tankóczy Gyula și Hajdu Károly un concediu de câte 6 săptămâni.

La ora 5 după masa, ședința s-a terminat.

(Sztalmári Hírlap, 9 Iunie, 1903)

Adriana Zaharia,
Veres Istvan (traducere)

REȚETE

Niacina sau B3 este responsabilă cu menținerea strălucirii și hidratării tenului. Practic, reține apa în straturile epidermei. O piele cu adevărat hidratată este vizibil frumoasă și sănătoasă. Niacina are proprietăți regenerante, antiinflamatorii și calmante, uniformizează nuanța tenului, îi dă o luminozitate aparte, ameliorează petele pigmentare, calmează pielea uscată, conferă un aspect neted, reduce roșeața, cuperoza și ameliorează aspectul de capilare vizibile sau sparte.

Vitamine esențiale de care pielea are nevoie (I)

Probabil nu o dată ați auzit faptul că pielea se îngrijește din interior. Acest lucru este cât se poate de adevărat deoarece structura celui mai mare organ din corp are nevoie de vitamine și minerale pentru a avea suplețea la care râvnesc reprezentanțele sexului frumos.

Astfel, pielea va funcționa normal, va fi protejată de factorii nocivi externi, iar ridurile, acneea precum și alte imperfecțiuni se vor ține departe, pentru o perioadă cât mai lungă de timp. Chiar s-au realizat studii potrivit cărora s-a dovedit faptul că zahărul introdus în organism are capacitatea de a inhiba / opri producția de collagen, ceea ce se traduce printr-o apariție mult mai rapidă a cutelor pe piele. De asemenea, consumul de roșii crescute în mod natural, deci care nu au fost cultivate în cadrul agriculturii intensive, ajută la stimularea producției de collagen, ceea ce înseamnă mai puține riduri și un ten mai luminos, mai frumos. Sunt doar două dintre multele exemple de care ar trebui să ținem cont, în momentul în care alegem un aliment sau altul. De fapt, pentru întreaga sănătate și întregul organism este vital să alegem acele alimente care să ne asigure maximul de vitamine, minerale și elemente nutritive, pentru a beneficia de ele la capacitate maximă.

Produsele de îngrijire au un cuvânt prea mic de spus, comparativ cu dieta sănătoasă. Pielea are nevoie de o mulțime de vitamine și minerale pentru a-și păstra suplețea și a se apăra de factorii nocivi. De cele mai multe ori, căderea părului, pielea ridată, imperfecțiunile tenului, acneea sunt consecințele unui regim alimentar precar, deficitar în vitamine, minerale și alți nutrienți. Abia după ce am asigurat corpului toate aceste elemente, putem să ne gândim să completăm rutina zilnică de îngrijire cu creme, seruri anti-rid, factori de protecție etc. De aceea, este vital să avem în dietă fructe și legume proaspete, în mod constant.

Vitaminele esențiale pentru ten se regăsesc în special în legume, leguminoase, nuci, fructe, în stare crudă, și care provin, pe cât posibil, din agricultura ecologică. Prin fierbere, orice aliment își pierde din conținutul de elemente nutritive, așadar este indicat să le folosim în starea lor cât mai naturală. Vitamina A este indispensabilă unui ten sănătos. Are efecte anti-rid, încetinește procesul de îmbătrânire cutanată, ține acneea sub control, reduce petele pigmentare, uniformizează nuanța tenului, ameliorează aspectul de piele uscată.

Surse naturale de vitamina A se găsesc la îndemână oricui: broccoli, spanac, dovleac, cartofi dulci, morcovi, mazăre, ardei gras, ștevie, varză, mango, papaya, caise, pepene roșu, pepene galben. Complexul de vitamine B este un antioxidant puternic, pe lângă faptul că îmbunătățește digestia și ajută circulația sanguină. Vitamina B1 se poate lua din semințe de floarea-soarelui și din fasole uscată. Riboflavina sau B2 este recunoscută pentru combaterea acneei, dar este benefică și pentru păr și unghii. Se poate lua din spanac, mazăre verde, fructe uscate, avocado.

Niacina sau B3 este responsabilă cu menținerea strălucirii și hidratării tenului. Practic, reține apa în straturile epidermei. O piele cu adevărat hidratată este vizibil frumoasă și sănătoasă. Niacina are proprietăți regenerante, antiinflamatorii și calmante, uniformizează nuanța tenului, îi dă o luminozitate aparte, ameliorează petele pigmentare, calmează pielea uscată, conferă un aspect neted, reduce roșeața, cuperoza și ameliorează aspectul de capilare vizibile sau sparte. Este indispensabilă în cazul tenului uscat, pentru că stimulează producția de ceramide și acizi grași. Se poate lua din ficat de vită, rinichi, pește precum ton ori sardine, ciuperci portobello, mazăre nouă, arahide, semințe de floarea soarelui, carne de curcan, alune, cartofi, morcovi, zmeură, avocado.

* Continuare în numărul următor *
Pagină realizată de Mirela Filimon

Tăieței în supă de ciuperci și legume

Ingrediente pentru 4 porții:

200 g tăieței de orez
2 ciuperci shitake uscate
2 morcovi
1 țelină (rădăcină)
1 ceapă albă
1 lingură rasă de miso de orez
4-5 fire de ceapă verde
2 linguri ulei de susan/ floarea soarelui
1 l apă

Mod de preparare:

Ciupercile se pun într-un castron cu apă și se lasă la înmuiat 10 minute. Se curăță ceapa și se taie rondele subțiri, apoi se călește într-o cratiță cu puțin ulei încins. Când s-a înmuiat, se adaugă morcovii și țelina tăiată felii. Se acoperă cu un litru de apă clocotită, apoi se adaugă ciupercile stoarse și tăiate lamele subțiri. Timp de 25

de minute, legumele se lasă la fiert. Se adaugă pasta de miso, puțin diluată și se mai lasă la fiert încă 2 minute. Tăieței se împart în 4 castroane, se toarnă peste ei supa fierbinte și se presară ceapă verde tocată. Castroanele se acoperă cu câte o farfurie, pentru a lăsa supa la odihnit câte 7 minute. Apoi se servește imediat. Trebuie menționat că tăieței se prepară al dente.

Miso, aliment japonez tradițional, se poate procura din orice plafar și se prezintă sub forma unei paste fermentate.

Sushi cu somon, ton și pește-spadă

Ingrediente pentru 4 persoane:

Pentru orez:
400 g de orez
3 linguri oțet alb
1 lingură zahăr
1 lingură sake
1 lingură sare

Pentru pește:
120 g file de ton proaspăt
120 g de somon proaspăt
120 g de pește-spadă proaspăt
60 g rădăcină de ghimbir
10 g hrean
3 foi de algă nori
1 castravete
sos de soia

Mod de preparare:

Se fierbe orezul și se scurge de apă. Sare, oțetul, zahărul și sarea se amestecă, iar

apoi fileurile de pește se taie fâșii subțiri, pe lungime. O foaie de algă se așează pe o hârtie umedă, iar apoi suprafața se acoperă cu o treime din orezul fiert. O margine lată de 2 centimetri se lasă liberă pe latura cea mai lungă. Fâșiile de pește spadă se așează pe mijloc, într-un singur strat, apoi se rulează alga strâns. Astfel, vom avea un rulou compact. Se repetă procedura pentru celelalte două foi, punând, pe fiecare, peste orez, câte o jumătate de fâșie de castravete. Se așează apoi, pe o foaie, fâșiile de ton, și pe cealaltă fâșie de somon, apoi se rulează strâns. Rulourile se lasă la odihnit cel puțin o oră și apoi se taie rondele de câte 3-4 centimetri. Ghimbirul tocat se amestecă împreună cu hreanul ras, apoi se trec pe jumătate prin sosul de soia. Sushi se servește cu biluțele condimentate și cu sos de soia. Se poate decora cu bucățele de castravete.

Piept de rață în sos dulce acrișor

Ingrediente:

1 piept de rață sare, după gust
1/2 lingură de praf de anason
1 lingură unt
1/2 lingură de chimen măcinat
suc de lămâie
1 lingură ghimbir
1/2 ceașcă de suc de portocale
1/2 lingură de coriandru
2 lingurițe de miere
1/2 piper alb
2 cepe feliate
1/2 praf de chili
1 lingură ulei de nucă de cocos

Mod de preparare:

Se sezonează pieptul de rață cu sare, pe ambele părți. Se adaugă anason, chimen, ghimbir, coriandru, praf de chili și

piper alb. Se ia o tigaie cu ulei și se încălzește la foc mediu. Se adaugă pieptul și se gătește câte 6-7 minute pe fiecare parte. Apoi se pune pe un platou și se lasă la odihnit. Ceapa tocată se pune în tigaie și se lasă la foc mediu, timp de 3-4 minute. Se adaugă miera, sucul de portocale și cel de lămâie, apoi untul și sarea. Pieptul de rață se servește cu sosul dulce acrișor.

Poftă bună!

Budincă de cocos

Ingrediente pentru 6 porții:

3 ouă
100 g zahăr
100 g nucă de cocos rasă
30 g amidon de porumb
500 ml lapte
1 plic zahăr vanilat

Mod de preparare:

Laptele se încălzește împreună cu zahărul, zahărul vanilat și nuca de cocos rasă. O lingură poate fi păstrată pentru decor. Amidonul de porumb se amestecă într-un castron, cu telul, împreună cu un ou. Apoi se pun și celelalte ouă și se bate

energic, în timp ce se adaugă treptat câte puțin lapte cald. Crema preparată se pune la cuptor, să fiarbă la bain-marie.

După ce s-a încheiat, se scoate din cuptor și se răstoarnă din forma în care a fost așezată, apoi se pune în frigider. Se servește presărată cu fulgi de cocos, după gust.

O poveste frumoasă pe care am dori să o reluăm în rândurile de mai jos, nu înainte de a nota faptul că Gabriel Lavrincic a fost în luna februarie premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

PERSONALITĂȚI

Gabriel Lavrincic, premiat de președintele Vladimir Putin

A intrat în Cartea Recordurilor pentru cele mai multe scrisori primite într-o viață

În vara anului 2010 făceam cunoștință cu Gabriel Lavrincic, sălăjeanul din satul Marca stabilit la Satu Mare care la nici un an de la întâlnirea noastră avea să intre în Cartea Recordurilor la categoria "cele mai multe scrisori primite într-o viață". În 2010, în paginile Cotidianului Informația de Duminică, Gabriel Lavrincic ne spunea povestea vieții lui.

O poveste frumoasă pe care am dori să o reluăm în rândurile de mai jos, nu înainte de a nota faptul că Gabriel Lavrincic a fost în luna februarie premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

Premiul primit de sătmăreanul nostru, pentru că după atâția zeci de ani îl considerăm de aici, a fost acordat de Comitetul organizatoric rus "Pobeda" și a constat într-o diplomă semnată personal de președintele Rusiei Vladimir Putin și o medalie comemorativă "75 de ani de la Victoria în Marele război pentru apărarea Patriei 1941-1945". Ceremonia de înmănare a premiului a avut loc în 19 februarie 2021 la Ambasada Federației Ruse din București, prin E.S. Ambasadorul Rusiei în România - Valery Kuzmin. Prin prisma profesională, Gabriel Lavrincic se află zilnic în contact cu piața rusă și ex-URSS, făcând afaceri cu rușii de 26 de ani. Este un bun cunoscător al realităților economice, sociale și politice din Rusia, respectiv din tot spațiul ex-sovietic, unde deține un portofoliu larg de relații și un capital enorm de simpatie, pe care le cultivă în interesul economic și național al României. Militează pentru relansarea relațiilor economice cu piața din Rusia, republicile ex-URSS, China, Africa, Țările Arabe și America Latină. Gabriel Lavrincic este director comercial al companiei Simex și pasiunea pentru Rusia și cultura rusă i-a fost cultivată de bunicul său, Juca Petru, care a luptat în al Doilea Război Mondial, ajungând prizonier în lagărele din Siberia, unde a făcut cunoștință cu limba, cultura rusă și frumusețile Rusiei.

În 2010, Gabriel Lavrincic ne spunea că limba rusă este cea mai frumoasă limbă

Revenind la povestea de viață scrisă în Informația de Duminică în 11 iulie 2010, ne amintim că Gabriel Lavrincic este vorbitor de rusă, engleză, spaniolă, italiană, slovacă la perfecție, vorbitor bun de norvegiană, bulgară, poloneză, sârbă și croată. Ne mărturisea atunci: "După părerea mea, limba rusă este cea mai frumoasă limbă". Povestea scrisorilor a început în anul 1987, cu prima scrisoare pe care a primit-o de la un băiat din Rusia, iar dragostea lui Gabriel Lavrincic pentru limba rusă ia naștere în clipa în care a ascultat o melodie în rusă la un post de radio. În ziua următoare, Gabriel Lavrincic își cumpără primul dicționar rus-român. Bunicul său a fost cel care i-a inoculat dragostea pentru limba și cultura rusă și totodată i-a fost și primul profesor de limba rusă, fiind convins că această limbă o să-l ajute pe nepotul său în viață, lucru care s-a și întâmplat, peste așteptări. În anul 1987, merge în Tabăra internațională de la Homorod, unde cunoaște mulți copii ruși și încearcă să le cunoască limba.

Colaborează apoi cu postul de radio Moscova și cu ziarul Pionerscaia pravda. În 1990, în acest ziar îi a publicată adresa și din acel moment, poșta din Șilmeu, județul Sălaj, nu învinge cu munca, am putea spune. Zi de zi vin pe numele lui Lavrincic cantități mari de scrisori. Ba mai mult, într-o zi a fost nevoit să își ridice corespondența de la poștă cu carul, atât de multe scrisori a primit din Rusia. Citea toate scrisorile primite, dar îi era imposibil să răspundă la toate, iar prin paginile ziarului răspundea unei părți mari din scrisorile primite.

"Oamenii se întrebau ce voi putea eu face cu limba rusă. Iată că această limbă m-a ajutat în viață"

Gabriel Lavrincic este dovada vie a faptului că atunci când faci ceva din dragoste, atunci când pui suflet, totul iese bine. A învățat limba rusă pentru a comunica cu prietenii lui. Din povestea publicată în iulie 2010, ne amintim că la liceu, când a intrat în clasa a IX-a, a pășit direct în anul V de studiu a limbii ruse.

Gabriel Lavrincic alături de bunicul său. Pe perete, tablou cu Informația de Duminică

Gabriel Lavrincic - primul sătmărean care a intrat în Cartea Recordurilor

El deține recordul mondial la categoria "Cele mai multe scrisori primite într-o viață"

În luna februarie a anului 2021, Gabriel Lavrincic, sătmăreanul din satul Marca stabilit la Satu Mare, a fost premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

22.018 scrisori zăvindu-l ca destinatar pe Gabriel

Povestea lui Gabriel Lavrincic este o poveste frumoasă pe care am dori să o reluăm în rândurile de mai jos, nu înainte de a nota faptul că Gabriel Lavrincic a fost în luna februarie premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

El este primul sătmărean care a intrat în Cartea Recordurilor

În luna februarie a anului 2021, Gabriel Lavrincic, sătmăreanul din satul Marca stabilit la Satu Mare, a fost premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

Scrisori dușe acasă cu un car

Vladimir Lavrincic este o poveste frumoasă pe care am dori să o reluăm în rândurile de mai jos, nu înainte de a nota faptul că Gabriel Lavrincic a fost în luna februarie premiat de Vladimir Putin pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

Dragostea pentru limba rusă i-a trasat traiectoria profesională

În 1987 a participat în Tabăra Internațională de la Homorod, unde a cunoștințat pe mulți copii ruși și a început să scrie pentru Rusia. A început colaborarea cu

frumose poveste care l-a făcut să devină după ani și ani omul care a primit cel mai mare număr de scrisori din lume pentru o singură persoană, începând în anul 1987 când asculta la radio un post care vorbea în limba rusă.

În anul 1987, merge în Tabăra Internațională de la Homorod, unde a cunoștințat pe mulți copii ruși și a început să scrie pentru Rusia. A început colaborarea cu

frumose poveste care l-a făcut să devină după ani și ani omul care a primit cel mai mare număr de scrisori din lume pentru o singură persoană, începând în anul 1987 când asculta la radio un post care vorbea în limba rusă.

În 1987 a participat în Tabăra Internațională de la Homorod, unde a cunoștințat pe mulți copii ruși și a început să scrie pentru Rusia. A început colaborarea cu

postul de radio Moscova și în 1990 a intrat în Cartea Recordurilor la categoria "Cele mai multe scrisori primite într-o viață".

Dar anul acesta, poșta din Șilmeu, județul Sălaj, nu învinge cu munca, am putea spune. Zi de zi vin pe numele lui Lavrincic cantități mari de scrisori. Ba mai mult, într-o zi a fost nevoit să își ridice corespondența de la poștă cu carul, atât de multe scrisori a primit din Rusia. Citea toate scrisorile primite, dar îi era imposibil să răspundă la toate, iar prin paginile ziarului răspundea unei părți mari din scrisorile primite.

Articolul din Informația de Duminică din 22 mai 2011

Scrisorile primite de la prietenii săi ruși l-au condus pe Gabriel Lavrincic direct în Cartea Recordurilor, mulți, mulți ani mai târziu. În rândurile de mai jos redăm cuvintele spuse de Gabriel Lavrincic la primul nostru interviu: "Nu pot să explic în cuvinte cât de frumos era să crești deodată cu alții copii, să primești și să trimiți scrisori. Când primești o scrisoare te bucuri. Așteptam 2-3 săptămâni să o primesc. O deschideam, mă uitam pe ce hârtie e scrisă, simțeam de parcă fiecărui copil îi era povestea ei, personalitatea ei.

Oamenii se întrebau ce voi putea eu face cu limba rusă. Iată că această limbă m-a ajutat în viață. (...) Vă spuneam la început că totul a pornit de la melodia aceea de la radio care m-a impresionat când am ascultat-o. Ei bine, după doi ani de zile aveam să îl descopăr pe Vladimir Visotșky ca fiind cel care interpreta frumoasa melodie, în cântecele sale oglindindu-se societatea rusă de ieri, de azi și de mâine."

A primit pe numele său 22.018 de scrisori, majoritatea din Uniunea Sovietică și datând din perioada 1987 - 1991

Așa cum scriam mai sus, prin prisma limbii ruse, a intrat în Cartea Recordurilor și a construit o frumoasă carieră profesională prin care promovează zilnic interesele economice ale României în Rusia și fostele republici URSS. În toamna anului 2019, Lavrincic a fost propus consul onorific al Federației Ruse în România.

Ei bine, în ianuarie 2010, scrisoarea de intenție ajungea la reprezentanții Cărții Recordurilor, scrisorile primite de Gabriel Lavrincic urmând mai apoi să fie numărate.

În 22 mai 2011, publicăm în Informația de Duminică date noi despre număratoarele: Gabriel Lavrincic intră în Cartea Recordurilor la categoria "Cele mai multe scrisori primite într-o viață".

După număratoarele reiese că Gabriel a primit pe numele său 22.018 de scrisori, majoritatea din Uniunea Sovietică și datând din perioada 1987 - 1991. Este singurul om din lume care deține o astfel de colecție unică.

Cu mulți dintre prietenii săi de corespondență din URSS, Gabriel Lavrincic ține legătura strâns și în ziua de azi. Ne mărturisește că mulți dintre ei, au ajuns oameni de afaceri și ocupă funcții importante în Federația Rusă,

iar toate aceste contacte, cultivate încă din copilărie, îl ajută enorm de mult azi în sfera profesională.

Prin această corespondență, Lavrincic a promovat și promovează România încă de la vârsta de 11 ani, fiind conectat cu sute și mii de oameni din tot spațiul ex-URSS, din Chișinău, Kiev până în Moscova, Kaliningrad, Novgorod, Leningrad, Arhangelsk, Vilnius, Minsk, Kazani, Syktyfkar, Grozniy, Mahachkala, Erevan, Tbilisi, Baku, Ashgabad, Tashkent, Dushambe, Bishkek, Sverdlovsk, Siberia, Omsk, Chelyabinsk, Novosibirsk, Barnaul, Abakan, Irkutsk, Magadan, Kamchatka, Vladivostok, Birobidjan, Habarovsk, Nahodka, Kazahstan, ajungând până la Cercul Polar în Peninsula Yamal.

Conform specialiștilor din București, Moscova, Londra, Bruxelles și alte capitale europene, această corespondență are o valoare istorică inestimabilă, ocupă un loc important în istoria comunicării umane, reprezintă o adevărată comoară culturală și antropologică, atât pentru țara noastră, cât și pe plan internațional, dar și o importanță majoră în filatelie.

Ioana Vladimirescu

“Moda nu există doar în rochii. Moda se regăsește și pe cer, pe stradă, are de-a face cu idei, cu modul nostru de viață, cu ceea ce se întâmplă.” - Coco Chanel

MODĂ

Poveștile oamenilor care influențează moda și în zilele noastre

Moda și evoluția îmbrăcăminteii în timp sunt strâns legate de schimbările pe care societatea le-a suferit din punct de vedere cultural, ideologic, religios sau politic, printre altele. Astfel, datorită exemplor care au fost păstrate sau a diferitelor reprezentări artistice, putem și cum au trăit oamenii, în funcție de timp și de condiție sau de momentul religios.

Se poate spune că evoluția societății influențează fiecare piesă de îmbrăcăminte în fiecare din perioadele istoriei. Istoria modei este, de asemenea, un instrument foarte util ca o completare a datării operelor de artă. În cele ce urmează nu vom prezenta doar acele piese vestimentare care sunt versatile și nu vor fi uitate prea curând, ci, mai degrabă, vom relata poveștile oamenilor din spatele acelor creații. Oameni care au avut și încă au un impact puternic asupra societății în care trăim.

Coco Chanel și celebrul parfum Chanel n°5

Coco Chanel s-a născut într-o familie săracă. Tatăl ei, vânzător ambulant de țesături, se numea Albert Chanel, iar mama sa croitoreasă, Jeanne Devolle. După moartea mamei sale, Gabrielle Chanel a petrecut șase ani în orfelinatul bisericii catolice Abbaye d'Aubazine. Apoi frecventează doi ani la colegiul Notre-Dame - la Moulins - unde învață să coasă. Tatăl lor a fost constrâns să emigreze pentru a-și găsi un loc de muncă, care să îi permită să-și crească cei 6 copii.

La 18 ani apare în lumina reflectoarelor la cafeneaua "Moulins La Rotonde", în calitate de cântăreață. În aceeași perioadă își găsește un loc de muncă într-un magazin de stofe la Maison Grampyre. Dar continuă să cânte la Caffè Rotond unde admiratorii o vor numi Coco. Unii spun că numele ar veni de la melodiile pe care Chanel obișnuia să le cânte: "Qui a vu Coco?" și "Ko-Ko-Ri-Ko". La 25 de ani, în 1904, cunoaște un bărbat foarte influent care îi va schimba viața. Moștenitor dintr-o dinastie din industria textilă, baronul Étienne Balsan. Coco devine amanta recunoscută a lui Balsan și se mută la castelul acestuia, Royallieu lângă Compiègne, unde vor locui împreună următorii trei ani.

Acolo Chanel începe din pasiune și pentru uz personal să creeze pălării care vor fi apreciate de aristocrația franceză, ocupație care se va transforma în curând într-o mică afacere. Face primii pași în lumea modei în calitate de creatoare de pălării în 1908, descoperind un talent special în a anticipa dorințele și gusturile femeilor din timpul său. În 1909, Chanel deschide un magazin la parterul apartamentelor lui Balsan în Paris. Proprietatea lui Balsan era locul de întâlnire a elitei pariziene care a devenit clientela stilistei de pălării. Cu ocazia aceasta l-a cunoscut și pe Arthur („Boy”) Capel, care a recunoscut în ea un bun afacerist și a ajutat-o să-și transfere activitatea în 21 Rue Cambon din Paris în 1910 când acolo deja era o croitorie.

În 1913 Coco Chanel deschide un alt magazin la Deauville, iar în 1915 unul la Biarritz, în Franța. În 1921 se lansează pe piața parfumurilor convinsă că parfumurile pe bază de flori și mosc nu au viitor. Chimistul Ernest Beaux prepară o esență sintetică pe bază de aldehide și zahăr fermentat. Chimistul pregătește o gamă întreagă de parfumuri care este atent examinată de Chanel. Parfumurile apar în niște sticlețe numerotate de la 1 la 5 și de la 20 la 24. Stilista a ales două parfumuri, dar până la urmă a rămas numărul 5 căruia nu

Coco Chanel, Christian Dior și Yves-Saint Laurent

Piese care au consacrat lumea modei așa cum o știm acum

i-a schimbat numele.

Numele "Chanel n°5" a fost un șoc în acea epocă în care parfumurile aveau nume imaginare și fantastice. Șocul mai mare a fost însă confecția sticlei, nonconformistă, o sticlă dreptunghiulară de cristal transparent. În scurt timp Chanel n°5 devine parfumul cel mai vândut în lume.

Stilul lui Gabrielle Chanel a fost revoluționar pentru anii '20: a creat nu doar haine noi și o nouă marcă, ci un nou stil de viață. A creat mai ales pălării și doar după câțiva ani a început să deseneze haine. Mai apoi s-a decis să creeze gențile gigantice, parfumuri (de amintit istoricul Chanel n°5), încălțăminte bicoloră, ceasuri unisex și bijuterii. Interpretând spiritul modernist al epocii, Chanel caută noua imagine de femeie liberă și independentă de bărbați: o femeie liberă, revoluționară, modernă și avangardă. Important de amintit este faptul că Chanel a fost una din primele femei care a îmbrăcat pantalonii.

Christian Dior, superstițiosul modei anilor 1947-1957

Se spunea despre omul Christian Dior că era un foarte mare superstițios, apelând de nenumărate ori la ghicitoare pentru a-și afla viitorul. În autobiografia sa a menționat faptul că prima oară i-a fost prezis viitorul în anul 1919, la vârsta de 14

ani, când cineva i-a spus că va suferi de sărăcie, dar că femeile îi vor aduce noroc. Femeile sunt norocoase pentru tine și prin ele vei atinge succesul. Vei face mulți bani pe seama femeilor și vei călători mult”.

Dior a venit pe lume pe data de 21 ianuarie 1905 la Granville, în familia industriașului Maurice Dior. Când băiatul avea 5 ani, familia s-a mutat la Paris, unde Christian a fost înscris la Lycée Gerson. Prea puțin preocupat de școală, adolescentul se interesa mai mult de muzică, literatură și noile curente din artă. Când a venit vremea înscrierii la facultate, Dior le-a spus părinților că ar vrea să studieze arhitectura, însă părinții au considerat că fiul lor nu ar avea un viitor dacă ar urma o carieră în domeniul artelor. Tânărul, sub presiunea familiei, a cedat și astfel a urmat Școala de Științe Politice, dar ulterior va renunța la studii.

În anul 1934, Dior s-a îmbolnăvit de tuberculoză și a trebuit să se retragă, pentru recuperare, în Insulele Baleare, unde a petrecut un an de zile. Acolo, departe de Paris și de lumea artistică în care activase, și-a descoperit dorința de a fi el însuși un creator. Așa a început să deseneze, iar când s-a întors în capitală a început să-și vândă schițele de haine oricui era dornic să-l plătească: croitori, modiste, reviste. A fost un foarte modest început în domeniul modei pentru cel care, un deceniu mai

târziu, va deveni designerul numărul 1 al Franței.

În opinia lui Dior, moda din timpul anilor de război fusese „oribilă”: „pălăriile erau prea mari, fustele prea scurte, sacourile prea lungi, pantofii prea grei”. De aceea, el a simțit nevoia de a oferi o perspectivă complet diferită, propunând întoarcerea la silueta feminină.

„Tocmai ieșeam dintr-o perioadă lovită de sărăcie, zgârcită, obsedată de carnetele de rații și cupoane pentru haineșera natural ca propriile mele creații să ia forma unei reacții împotriva acestei morți a imaginației. În decembrie 1946, ca rezultat al uniformelor din timpul războiului, femeile încă arătau și se îmbrăcau ca niște amazone. Dar eu am creat haine pentru femei gingașe și delicate ca o floare, haine cu umeri rotunjiți, busturi pline, feminine, și talii suple deasupra unor fuste ample, enorme”, a explicat designerul.

Contribuția adusă lumii modei avea să-i asigure lui Dior un loc definitiv și privilegiat în panteonul marilor creatori de modă ai secolului XX. Chiar și după moarte, prin imperiul pe care l-a creat și care a supraviețuit dispariției sale timpurii, numele lui Christian Dior a rămas un sinonim al creativității și eleganței absolute.

Yves Saint-Laurent, responsabil cu renașterea couture-ului

În 1985, Caroline Rennolds Milbank, în cartea ei, Couture: The Great Fashion Designers, a scris, „Cel mai frecvent omagiat și influent designer din ultimii douăzeci și cinci de ani, Yves Saint Laurent poate fi creditat atât cu renașterea couture-ului din cenușa anilor șazeci cât și cu reconferirea reputației pret-a-porte-ului”.

Fiul președintelui unei societăți de asigurare, Yves Saint-Laurent s-a născut la 1 august 1936 în Oran, în ceea ce era atunci Algeria franceză. Saint-Laurent a plecat la vârsta de 17 ani pentru a lucra pentru designer-ul francez Christian Dior. După moartea lui Dior în 1957, Yves, la vârsta de 22 de ani, a fost însărcinat cu salvarea casei Dior de la falimentul financiar iminent.

La scurt timp după acest succes, el a fost trimis pentru a servi în armata franceză algeriană în timpul Războiului de Independență din Algeria. După 20 de zile, datorită stresului la care era supus de către camarazii săi militari, fragilul Saint-Laurent a ajuns la stadiul de a fi internat într-un spital francez de boli mentale, unde a avut parte de un tratament psihiatric, care presupunea inclusiv terapie cu electroșocuri, pentru o cedere nervoasă.

În 1962, în urma unei cedări nervoase, Saint-Laurent a fost concediat de către Dior și astfel și-a început propria etichetă, YSL, finanțat de către partenerul său, Pierre Bergé. Din păcate, cuplu s-a destrămat în 1976, dar au rămas în continuare parteneri de afaceri.

Pe parcursul anilor 1960 și 1970, firma a popularizat tendințele modei, cum ar fi ținutele beatnik, jachete safari pentru bărbați și femei, pantalonii strânsi, și pantofii înalți și cambrați pe picior, inclusiv crearea în 1966 a ceea ce este probabil cel mai renumit frac clasic pentru femei, Le Smoking. De asemenea, el a făcut publică ideea purtării siluetei din anii 1920, '30 și '40. El a fost primul, în anul 1966, care a încercat să popularizeze pret-a-porte-ul, într-o încercare de democratizare a modei, cu Rive Gauche și buticul cu același nume.

Un merit adus lui Saint-Laurent este acela că el a fost primul care a introdus culoare într-o defilare de modă. Printre muzele sale au fost Loulou de la Falaise, fiica unui marchiz francez și a unei model anglo-irlandeză: Betty Catroux, fiica jumătate-braziliană a unui diplomat american și soția unui decorator francez; Talitha Pol-Getty- care a murit de supradoză cu droguri în anul 1971; Catherine Deneuve, fotogenica actriță franceză și supermodelul din Guineea-născută în Senegal, Katoucha Niane, fiica scriitorului Djibril Tamsir Niane.

În 1983, el a devenit primul designer de modă onorat pentru realizările de o viață de către Muzeul de Artă Metropolitan. În 2001, el a fost decorat cu gradul de comandor al Legiunii de Onoare de către președintele francez Jacques Chirac. Saint Laurent s-a pensionat în 2002 și a devenit din ce în ce mai retras. De atunci, până la moartea sa, el a petrecut o mare parte a timpului său, la casa sa din Marrakech, Maroc. De asemenea, el a creat o fundație împreună cu Pierre Bergé din Paris să traseze istoria casei YSL, care conține 15000 de obiecte și 5000 de piese de îmbrăcăminte. A încetat din viață la 1 iunie 2008, după o boală îndelungată, în casa sa din Paris.

Despre acești trei oameni se pot scrie adevărate romane. Au fost suficient de puternici să iasă din tiparele impuse de către societatea în care au trăit. Au creat piese vestimentare care și astăzi au rămas întipărite în memoria celor pasionați de frumos. Piese lor versatile vor fi mereu la mare căutare, se vor asorta la orice ținută sau ocazie, reușind să scoată omul din anonim.

Raluca D.

Gala Globurilor de Aur a ajuns la ediția cu numărul 78

Duminică noaptea, 27 februarie 2021, a avut loc Gala Globurilor de Aur, acordate de Asociația Presei Străine de la Hollywood (HFPA). Aceste premii au onorat cele mai bune din televiziunea americană din 2020, precum și în film în 2020 și începutul anului 2021.

Pentru prima dată în istoria galei, ceremonia a avut loc pe ambele coaste ale Statelor Unite, în prezența unui public restrâns, cu prezentatori pe scenă, dar cu nominalizării în direct prin videoconferință, conform cerințelor impuse de către situația epidemiologică actuală.

Scena galei a fost redefinită anul acesta, întreg aranjamentul a fost regândit, astfel ca la evenimentele de la Los Angeles și New York să participe un număr limitat de spectatori, între care s-au numărat lucrători din sectoarele esențiale și din prima linie.

În acest mod, organizatorii au adus un omagiu celor care au depus eforturi în timpul pandemiei, în ultimul an.

Gazda evenimentului de la Beverly Hilton din Los Angeles a fost actrița Amy Poehler iar Tina Fey a transmis din Rainbow Room, New York.

Între cei care au prezentat categoriile, nominalizării și câștigătorii s-au numărat Joaquin Phoenix, Renee Zellweger, Michael Douglas și Catherine Zeta-Jones, Awkwafina, Kevin Bacon și Kyra Sedgwick, Kate Hudson, Salma Hayek, Margot Robbie, Jamie Lee Curtis, Laura Dern, Angela Bassett și Christian Slater. Satchel și Jackson Lee, copiii cineastului Spike Lee, au fost ambasadorii galei de anul acesta.

Trofeele pentru 25 de categorii – film și televiziune – sunt acordate anual în urma votului celor aproximativ 90 de membri ai Asociației Presei Străine de la Hollywood.

Pentru prima dată în istoria Globurilor de Aur, trei femei au fost nominalizate la categoria regie: Chloé Zhao ("Nomadland"), Emerald Fennell

("Promising Young Woman") și Regina King ("One Night in Miami").

Ava DuVernay este regizoarea care a fost cea mai recent selectată la această categorie, pentru „Selma”, în 2015. Cât privește lungmetrajele, „Mank” al lui David Fincher a primit șase nominalizări, iar „The Trial of the Chicago 7” al lui Aaron Sorkin a obținut cinci selecții.

Ele au fost urmate de „The Father”, „Nomadland” și „Promising Young Woman”, cu câte patru selecții. Între programele de televiziune, „The Crown” s-a impus cu șase, urmat de „Schitt's Creek”, cu cinci, „Ozark” și „The Undoing”, cu câte patru nominalizări. Netflix a primit 20 de nominalizări ca distribuitor de programe TV și 22 de selecții, pentru film. În total, serviciul de streaming a câștigat zece trofee.

Actrița Jane Fonda a primit trofeul onorific „Cecil B. DeMille”, iar Norman Lear, premiul onorific „Carol Burnett”. Chloé Zhao, regizoarea „Nomadland”, drama cu buget redus despre o femeie care călătorește prin vestul Americii, este a doua femeie din istoria galei Globurilor de Aur care primește trofeul pentru regie, după Barbra Streisand, recompensată în 1983 pentru „Yentl”.

Andra Day a devenit a doua femeie de culoare premiata la categoria „cea mai bună actriță într-un film - dramă”, pentru rolul din „The United States vs. Billie Holiday”.

În urmă cu 35 de ani, Whoopi Goldberg a fost recompensată cu un Glob de Aur pentru rolul din „The Color Purple”.

Chadwick Boseman, desemnat „cel mai bun actor într-un film - dramă” pentru rolul din „Ma Rainey's Black Bottom”, a devenit a doua persoană premiata postum la această categorie.

Soția lui, Simone Ledward Boseman, a primit premiul în numele lui și a ținut un discurs emoționant. „I-ar fi mulțumit lui Dumnezeu. Le-ar fi mulțumit părinților lui. Ar fi mulțumit strămoșilor pentru călăuzire și sacrificiile lor”, a spus ea.

Actorul Chadwick Boseman a

Câștigătorii ediției cu numărul 78 a Globurilor de Aur

murit, în august 2020, la vârsta de 43 de ani, după o luptă de mai mulți ani cu cancerul. Ledward Boseman a

mulțumit, între alții, mentorului lui, Denzel Washington, care a fost producător al filmului, colegilor de

platou, regizorului George C. Wolfe, Netflix și Hollywood Foreign Press Association.

Câinii cântăreței Lady Gaga au fost găsiți

Cei doi câini furati ai cântăreței Lady Gaga, rasa bulldog francez, au fost găsiți teferi și înmânați Poliției, potrivit oficialilor, scrie BBC.

Cele două patrupede, furate în timpul unui jaf armat, au ajuns la reprezentantul cântăreței, a anunțat Poliția. Persoana care plimba câinii arteistei, Ryan Fischer, a fost împușcată de doi bărbați care a răpit câinii în Hollywood, Los Angeles, miercuri.

Acesta se află în spital și familia sa a precizat vineri că se așteaptă să se recupereze complet. Lady Gaga a oferit 500.000 de dolari pentru recuperarea animalelor, dar nu este clar dacă recompensa a fost cerută Starul - al cărei nume real este Stefani Germanotta, se află în prezent la Roma unde lucrează la un nou film de Ridley Scott, „Gucci”.

În prima reacție publică a ei după atac, Gaga a scris pe Twitter: „Inima mea e bolnavă. Mă rog ca familia mea să fie din

nou întregită cu un act de bunăvoință. Voi plăti 500.000 de dolari pentru reîntoarcerea lor în siguranță”. Într-un alt mesaj pe Twitter, cântăreța a scris: „Continui să te iubesc Ryan Fischer, și-ai riscat viața pentru a te lupta pentru familia noastră. Vei fi un erou mereu”. Gaga este cunoscută ca fiind extrem de protectoare cu câinii ei, care au însoțit-o la gala American Music Awards și la concertul pe care l-a susținut în 2017 la Super Bowl.

Actorul O-T Fagbenle va interpreta un rol inedit

Producătorii serialului „The First Lady” au anunțat cine îl va juca pe cel de-al 44-lea președinte al SUA. Actorul britanic de origine nigeriană O-T Fagbenle va interpreta rolul președintelui american Barack Obama. El va juca alături de Viola Davis, care va intra în pielea fostei Prime Doamne de la Casa Albă, Michelle Obama.

Show-ul regizat de Susanne Bier, care este și producător executiv, este descris drept o reformulare a conducerii americane din perspectiva femeilor de la Casa Albă.

În primul sezon vor juca și Michelle Pfeiffer, care va fi Betty Ford, Gillian Anderson - Eleanor Roosevelt și Aaron Eckhart - președintele Gerald Ford.

„The First Lady” este scris de Aaron Cooley, care va fi producător executiv alături de Viola Davis cu Julius Tennon și Andrew Wang de la JuVee Productions.

Cathy Schulman de la Welle Entertainment va fi producător executiv împreună cu Jeff Gaspin prin Gaspin Media, și Brad Kaplan de la LINK Entertainment.

